

Then som ena ächta
hustru finner, han
finner godt och
får wälsignelse af
He...

Wargentin, Wilhelmus
Wilhelmi

*1700-1829 81 Cbza Fo1. 1728
Brander o. Thee1*

National Library
of Sweden

Then som ena Achte Gustru finner / han finner
godt och får Gålsignelse af Her-
ranom Prov. 18. v. 22.

Betrachtat

Då

Handelsmannen

Ahreborne och Högwälachtad

**Herr NILS
BRANDER,**

Med

Ahreborna och Dngdådla Gungfru /

MARGARETA

**MARGARETA
THEEL,**

Ingick ett ouplösligt ächte Förbund / som skiedde med öf-
lige Ceremonier och i förnämt Folcks närvaro i Stock-
holm den 1728.

Af

De förnåma Contrahenternas

Förbundne Tienare

W. Wargentin.

Tryckt i UPSALA.

12

Serr Brudgum jag wil Ehr om giffas någor
fråga:
Mon det kan kallas GODE / och hwar til mon
thet dåga?

Ty Påfwel / egiff: Man (a) / som måst del'n sig inbillar /
Snart rofar i et / snart ej / snart gillar / snart ogillar.
Hans ord de lyda så: För Mannen GODE jag skattar
Alt han med Hustru sig / om stie kan / ej befattar (b) /
Raison: Ty år han giff / så söker han behaga
Sin Hustru / men ogiff til Gud sig låter draga (c).
Hwarföre samma Man wäl wara GODE medgifwer /
Alt giffta Jungfrun sin; doch bäst at han så blifwer (d).
Jag wet om Montanist-Tatianer, Encratiter,
Med flera Klöster-Brör / dem man ej nämna gitter /
Jing' swara här uppå / så skulle sligt swar lämnas:
Alt Achtenkap må wäl ett diefla påfund nämnas. (e)
Men under öfwer alt / att lärda Man så löpa
I blindhet / och ej sig ett par glasögon köpa:
Ja dunkla ögon sin med ögnasalwon stryka /
Så skull' förnuftets Moln för Guds ords glants bortwika.
Gud i sit ord lär' det: För Mannen GODE ej blifwer
lestwa ensam (f) / ty jag honom en hielp gifwer
at af hans Sido-Ref / som sig wil kalla Manna (g)
Alt Manna och des Man må paras som alt anna.
Ja sielfwer Paulus, full af Himmelskt wett och snille /
Just samma mening har / om man ej tyder'n illa.

Ha:

(a) Teste Ambrosio sup. 2. Cor. 11. T. 5. p. 316. (b) 1. Cor. 7. v. 1
ibid. v. 33. 32. (d) ibid. v. 37. (e) vid. Epiphan. Hæref. 46
L. 1. T. 3. p. 184. Hieron. advers. Jovinian. apolog. ad Pamma
chum T. 2. p. 101. (f) Gen. 2. 18. (g) ibid 23.

Han säger / bättre är att gifftas / än att brinna (h) /
 Hwareffter råtte sig så Man så wäl som qwinna
 Så at hwad eljest han syns ächtenkap försaka /
 Bör så förstås: Ogiffte kan bättre be och waka (i).
 Doch slikt oachtat alt / lell pris af sanning winner.
 Hwad Salmon säger: Ho en ähta Hustru finner /
 Han finner GODE / och blic af Herranom bekrönter
 Med dryg wälsignelse (k) / wäl nog är han då lönter.
 GODE finner han; ty wist är bättre ha en Waka /
 An lefwa som en Munk / ogiffte och Enstaka.
 Naturen sielf lär det / att Twå sig bo kan bygga /
 Men stackars Ensam sig till ingen har at trygga.
 Godt är at wara giffte; ty låas då Hustrun blifwer
 För Mannens Fatebuur / som en rätt wisligt skrifwer (l).
 De frida Nymphers wän / den wisa Syrach säger /
 Alt qwinno-tucht och dygd all jord'riks skatt opwäger (m).
 Som den gull strimmand' Sool det Himbla Blå månd smycka;
 Så är en qwinnas wett Mans prydnad i all stycke.
 Kort sagt: för Paradis på jorden qwinnan skattas
 Och gagnar intet GODE när detta PAISA fattas.
 Så har ock ähta folk af Herrans Hand at wänta
 En rik Wälsignelse / en rik och ymnog ränta.
 Ty såsom Assur och Arphaxad månd' til öra
 Sems ättegren twesfalt wälsignelse (n) / så göra
 I huset ähta folk / den ena altid öker
 Den andras tingest all (o) / och effter båtнад söker.
 Och såsom händer två de mehr än en förwärfwa /
 Så få och ähta Paar wälsignelse mehr ärfwa.
 Wälsignad' warda de med Lifsfucht och med Blomma /
 Ej Herren deras dist wil låta öd' och tomma.
 Men kring om deras bord / sku dygd beprydde Barnen /
 Som oljo-Plantor stå (p) / ifklädde ofkulds garnen.
 Wälsignad' warda de af Zion (q) om de fruchta
 Gud öfwer alt och sig af honom låta tuchta
 I timlig näring: Man / när han / som Myran / drager
 Hwad tarfligt är i Huus / och Hustrun när hon tager
 Wäl wara däruppå: Ja är en wakand' Tärna
 I huset sitt; ty slikt huushåldning seer Gud gärna.

Wäl-

(h) 1. Cor. 4. v. 9. (i) vid. annot. Christ. Chemn. in Conradum Die-
 tericum p. 35. (k) Prov. 18. v. 22. (l) vid. det öpna Para-
 diset om Adams wishet p. 60. (m) Syr. 26. (n) vid. Hybn.
 p. 10 9. (o) Gen. 24. v. 2. (p) Psal 128. v. 3. (q) ibid
 v. 7.

Wälsignelsen och dem omsider skal ledsaga
 I Himbla salen in/ då Herren så skal laga/
 Ut Hustru/ Man/ och Barn hwars annars frögd skal öka (r)/
 Då GUD/ med ewigt gott/ wil barna-tucht hemsöka.
Merr BRANDER! detta alt I hafwen wäl betrachtat/
 Och därför Giffas mehr än annat jordiskt achtat.
 I andra gången Er framter på giffes pallen/
 Kan tänka/ wahn wid GODE/ wil hålla samma trallen.
 GODE säger jag; ty när I först på giffas tänkte/
 Då Himblen I er sambn en dygdig wän nedsänkte;
Wälsignad jämwäl Er/ af Händer milderika/
 Med fem små dygdens Barn/ sin Fahr och Moder lika
 Nu har han åter Er en dygdig wän tächts skänka/
 Som ej af Matke-Estoffe, men Sedu-glants/ syns blänka:
 En GRETA, MARGARIT, en pärla/ tro mig/ ähta/
 Där Venus wil om Rang med Pallas slås och fächta.
 Ach sluge Handelsman! slugt hafwen I lärt handla/
 Som fram så konstigt kan i pärle-fiske wandla.
 Skul jag til Edart lof min Clio wilja hwässa/
 För sinnen kommer mehr/ än ryms uti min hiässa.
 Doch ett jag säja wil: Hos BRANDER är en blanning
 Af medfödd godhet/ samt en oförfalskad sanning.
 Den Mannen känner/ och där på har sedt exempel,
 Han/ utan flaterie, kan gifwan denna stämpel.
 Fördenskul hör til slut/ **M**err BRANDER, hwad jag önska
 Wil Er och Kärstan er/ att I må gro och grönska/
 Som gräs i sunnan währ/ som Palm wid wattungäckar.
 GUD sign' er näring all/ som knottig sky har fläckar
 Er Handel sjäne GUD/ at han/ som trä ha toppar/
 Margfalligt ökas må/ som Belt har wattungdroppar.
 För wärlar/ wärlwis GUD/ utan Sicht/ bekröne
 Er med alt GODE/ och sidst i Himmelen belöne.

(r) vid. Brochman. T. I. p. 7074.

Dåta.

Två äro Två och intet två
 men bägge lika wist
 Om dessa Två ej wore/ så
 alsintet blefwe sist

* * * * *